

[PRZYZBROIĆ *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w przyzbroić się*).

fut 3 sg przyzbroi. ◇ praet 3 sg m przyzbroił.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Odziać w zbroję; armare Vulg; przen [kogo]: I weźmie zbroję zawiśna miłość iego [Boga]/ y przyzbroi łtworzenie/ ku pomście nieprzyjaciół swoich. Leop Sap 5/18; WujPosN 1584 I 14 (Linde).

przyzbroić czym: A tak [Machabeusz] każdego śnich [żołnierzy] przyzbroił/ nie tharczą albo włócznią/ ale namowami y nąpominaniem dobrym Leop 2.Mach 15/11 (Linde).

Formacje współrdzenne cf ZBROIĆ.

Cf PRZYZBROJONY

LWil